ОД МОРФОЛОГИЈЕ ДО ЦИЉАНЕ ТЕРАПИЈЕ: САВРЕМЕНИ АЛГОРИТМИ У ЛЕЧЕЊУ КАРЦИНОМА ПЛУЋА

Карцином плућа представља један од водећих узрока морбидитета и морталитета повезаних са малигним болестима на глобалном нивоу. Његов клинички и јавноздравствени значај проистиче из изражене хистопатолошке, молекуларне и биолошке хетерогености тумора. Терапијски приступ карциному плућа све више се удаљава од универзалног модела лечења и усмерава ка персонализованом приступу. Савремени третман заснива се на циљаној молекуларној терапији, која блокира сигналне путеве који контролишу пролиферацију, диференцијацију, поправку ДНК и ћелијску смрт, као и имунотерапији, која реактивира имунски систем пацијента. Механизам имунотерапије заснива се на примени инхибитора контролних тачака омогућавајући организму да препозна и уништи малигне ћелије.

Избор пацијената за примену циљане и имунотерапије заснива се на тестирању одговарајућих предиктивних биомаркера, који омогућавају идентификацију тумора са специфичним молекуларним алтерацијама и процену вероватноће одговора на терапију. Овакав приступ значајно је трансформисао улогу патолога, који, интеграцијом морфолошких, имунохистохемијских и молекуларних налаза, учествује у идентификацији пацијената који могу имати корист од савремених терапијских модалитета. У том контексту, адекватна обрада, рационално коришћење и очување ограниченог материјала из малих биопсијских и цитолошких узорака представљају кључне предуслове за поуздану дијагностику и правовремено спровођење предиктивног тестирања, чиме патолог постаје незаобилазан чинилац у процесу доношења терапијских одлука у оквиру прецизне онкологије.